

Locul ales de Dumnezeu pentru închinare (*Gottes erwählter Ort der Anbetung*)

Jeffersonville, Indiana, SUA
20 februarie 1965

Să rămânem un moment în picioare și să ne aplecăm capetele. În timp ce capetele noastre sunt aplecate, și eu sper că și inimile, vreau să întreb câți sunt în seara aceasta aici și doresc să mă rog pentru ei, pentru că au o problemă deosebită. Ridicați doar mâna și spuneți: „O, Dumnezeule, dă-mi în seara aceasta ceea ce doresc eu mai mult.“ DOMNUL să vă binecuvânteze.

Tatăl nostru ceresc, în timp ce noi ne apropiem acum în smerenie de tronul Tău de har, pătrundem prin credință în acel domeniu unde sunt adunați Dumnezeu, îngerii, heruvimii și toate celelalte cete cerești. EL a spus că nici o vrabie nu cade pe pământ fără știrea Tatălui ceresc. Cu atât mai mult El știe că aici sunt adunați sute de oameni care și-au aplecat capetele și care Te cheamă în ajutor pentru diferite probleme. Tată, privește lumea care suferă astăzi, căci noi suntem un popor nevoiaș.

Eu mă rog, o, Dumnezeule, pentru că noi ne-am adunat aici ca să-Ți exprimăm credința noastră într-un Dumnezeu viu care ascultă rugăciuni. Noi am ieșit afară din lumea celor netăiați împrejur la inimă și urechi ca să trăim o viață pentru Tine și să mărturisim credința noastră în Tine. Noi ne-am ridicat mâinile în seara aceasta pentru a aduce la exprimare că suntem în nevoi. Dumnezeule scump, împlinește toate nevoile lor.

Tată, noi Te rugăm ca Tu să ne cercetezi în seara aceasta prin Cuvânt. Noi am venit aici ca să fim corecți și să primim înțelegere, ca să știm cum să trăim în timpul acesta, după ce să privim și ce să facem, căci pe baza tuturor semnelor pe care le-au prezis proorocii, noi știm că venirea DOMNULUI se apropie. DOAMNE, noi ne apropiem de timpul în care copiii Tăi vor primi eliberare totală. O, Dumnezeule, lasă-ne să fim cu toții acolo. Să nu lipsească nici unul, Tată. Acesta este scopul pentru care suntem aici, DOAMNE. Noi Te iubim și încercăm să ne pregătim pentru ceasul acela.

Vorbește-ne, pentru aceasta Te rugăm în seara aceasta și vindecă-i pe

bolnavi. Noi ne rugăm să-i vindeci pe toți bolnavii și pe cei suferinzi care se află aici în clădire, DOAMNE, mai ales pe cei cu probleme spirituale. Noi ne rugăm ca Tu să salvezi fiecare suflet, pe fiecare credincios să-l umpli cu Duhul Sfânt și să înnoiești puterea și tăria în copiii Tăi credincioși. Permite aceste lucruri, Tată. Noi cerem multe, pentru că Tu ne-ai spus să ne rugăm pentru plinătate, pentru multe lucruri mari, pentru ca bucuria noastră să fie deplină. Noi cerem toate acestea în Numele lui Isus Hristos. Amin. Vă puteți așeza.

Este o prioritate mare să fiu în seara aceasta din nou pe platforma din liceul acesta și să stau în fața acestor oameni care sunt adunați să asculte Evanghelia. Eu Îl rog pe Dumnezeu pentru milă, ca El să mă ajute să vă spun adevărul, în măsura în care îmi este cunoscut. EL încă mai poate să închidă gura unui om, cum a făcut-o cu gura leilor. Rugăciunea mea sinceră este ca El să închidă gura mea, dacă aş încerca vreodată să spun ceva pe dos sau împotriva voii Lui, pentru că și eu doresc cu adevărat să fiu în ceruri, și altfel nu aş putea fi acolo. În afară de aceasta aş fi o călăuză falsă, cineva care a făcut ceva fals. Dacă totuși greșesc, atunci înseamnă că nu am știut s-o fac mai bine. DOMNUL să vă binecuvânteze.

Mâine dimineață, dacă este în voia lui Dumnezeu, am să vorbesc despre tema „Căsătorie și divorț“. Noi sperăm că voi vă veți aduce hârtie și creion. Nu va dura prea mult, eu vreau doar să vă prezint lucrurile. Acesta este motivul principal pentru care m-am întors din nou în Indiana, deoarece v-am promis aceasta. Eu voi încerca să vorbesc mâine dimineață despre aceasta; dacă nu va merge, atunci o voi face mâine seară. Dacă este în voia DOMNULUI, voi încerca mâine dimineață să vorbesc despre această temă. Părerile despre aceasta merg în două direcții. Fie ca Dumnezeu să ne ajute să recunoaștem adevărul — să recunoaștem pur și simplu adevărul, pentru ca să umblăm în adevăr și lumină.

Voi știți, eu am avut un prieten bătrân de culoare. El mi-a spus: „Frate Billy, eu nu vreau să am greutăți când voi ajunge la râu.“ El a spus: „Eu vreau să am tichetul meu de călătorie în mână. Când va răsună semnalul, nu vreau să am probleme. De mult Îl rog eu pe DOMNUL să mă aducă imediat în ordine când nu este ceva corect; căci“ a spus el, „în dimineața aceea va fi rece și furtună, când vaporul va pleca pe tărâmul celălalt.“ El a spus: „Atunci nu vreau să mai fie

obstacole. Eu vreau să aduc totul în ordine.“ Noi suntem aici pentru a da totul la o parte din drum, ca să putem merge în ceasul acela la bord.

În seara aceasta nu voi vorbi mult timp, căci mâine avem două slujbe. După aceea voi merge la alte adunări.

Acum vreau să citesc din Deut. 16, vers. 1-3:

„Păzește luna spicelor, și prăznuiește sărbătoarea Paștelui în cinstea DOMNULUI, Dumnezeului tău; căci în luna spicelor te-ai scos DOMNUL, Dumnezeul tău, din Egipt, noaptea. Să jertfești Paștele în cinstea DOMNULUI, Dumnezeului tău, jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege DOMNUL ca să-Și așeze Numele acolo.“

În seara aceasta avem tema: „Locul ales de Dumnezeu pentru închinare.“ Rețineți, luna spicelor (Abib) este luna aprilie. În aprilie au fost conduși afară. Lucrul cel mai ciudat pentru noi ca închinători în timpul acesta în care trăim, este că sunt foarte multe păreri omenești diferite. Chiar dacă există păreri diferite despre unele lucruri și iau naștere unele întrebări, trebuie totuși să existe un răspuns corect la fiecare întrebare. Dacă eu aș pune întrebarea: „Ce este aceasta?“ Atunci voi ați spune: „Un amvon.“

„Pentru ce scop este acesta?“

Poate spune cineva: „Nu este un amvon, este o masă.“ Este o masă și totuși este un amvon. Voi vedeți, trebuie să fie un răspuns corect. Dacă eu vă pun o întrebare, atunci trebuie să existe un răspuns corect la aceasta. Nu poate să fie ceva care se aseamănă cu un răspuns. Trebuie să fie un răspuns corect, exact, la fiecare întrebare. Deci trebuie să fie un răspuns corect la fiecare întrebare care vine în viața noastră.

Astăzi auzi așa de mulți oameni care spun ceva. Ca misionar eu am călătorit de câteva ori peste ocean și în jurul lumii, astfel am venit în contact cu diferite religii, de exemplu budiștii, mahomedanii, șiiții, jains și alte religii care mai există în lume. Aici în Statele Unite și în alte țări, întâlnim diferite biserici și comunități, bisericile noastre denominaționale, iar cea romano-catolică a fost prima care a început; apoi a luat naștere cea grec-ortodoxă, diferitele direcții, până în epoca denominațiunilor, dintre care la protestanți sunt peste nouă sute. Sigur, se poate vedea ideea fiecăreia, și eu nu-i pot învinui, dar fiecare din ele pretinde că este biserica adevărată și că are adevărul. Oamenii care

aparțin de aceste biserici cred aceasta, pentru că ei s-au bazat pe temelia acestor învățături cu speranța că îi vor aduce la țintă, la locul veșnic promis. Există atâtea diferențe între ei, încât sunt peste nouă sute de întrebări. Deci dacă există peste nouă sute de întrebări, trebuie să existe și răspunsul corect. Eu doresc să cercetăm în seara aceasta Scriptura pentru că noi vrem să mergem în ceruri și să-L întâlnim pe DOMNUL nostru Isus pe care Îl iubim cu toții — pentru a găsi acest răspuns.

Dacă este o întrebare din Biblie, atunci trebuie să aibă și un răspuns din Biblie. Acest răspuns nu poate veni de la un grup de oameni, de la o comunitate anumită, de la vreun educator sau denominațiune, ci trebuie să vină direct din Scriptură. Acesta este locul de întâlnire și de închinare al lui Dumnezeu. Pentru faptul că El este Dumnezeu, există undeva și un loc unde putem să-L întâlnim.

Aici în Deuteronom, la început, constatăm că Moise mai face o dată o retrospectivă, repetând unele lucruri pe care le spusese deja; cum Dumnezeu i-a scos și s-a îngrijit de ei cu brațul Lui puternic. Ei au fost numiți „poporul lui Dumnezeu“ până când au ieșit din Egipt. După aceea au fost numiți „Biserica lui Dumnezeu“, pentru că Biserica este locul de întâlnire al celor chemați afară. Cuvântul Biserică (adunare) înseamnă „cei chemați afară“, acei care au fost chemați afară. Ei au ieșit din Egipt pentru a fi Biserica.

Înainte de a construi templul sau altceva, Dumnezeu le-a zis: „EU voi alege locul unde să vă închinați Mie și voi lăsa ca Numele Meu să locuiască acolo.“ Singurul loc unde Dumnezeu se întâlnește cu cineva, este acela pe care și L-a ales El însuși. EL și-a ales locul, și în locul Lui ales și-a așezat Numele Său. Al doilea vers de aici ne spune aceasta. EL a vrut să-Și așeze Numele în locul care l-a ales El pentru poporul Lui, pentru ca ei să I se închine acolo. Noi vrem să aflăm acum, unde se află acest loc.

Noi avem peste nouă sute de păreri, dacă excludem religiile păgâne și ne referim numai la religia creștină! Mie îmi pare rău de păgâni, altfel nu m-aș duce dincolo să le vorbesc. Dar ei sunt în rătăcire. Creștinismul este singura religie adevărată. Creștinismul! Eu nu spun aceasta pentru că sunt creștin, ci pentru că eu cred că este adevărul. Este singura religie care este adevărată.

Eu am fost la mormântul unde calul alb este schimbat la fiecare patru

ore; unde Mahomed, un mare preot și conducător, care s-a ridicat după Hristos, despre care se spune că a fost un prooroc — eu nu mă îndoiesc de ceea ce a fost el —, va învia pentru a cuceri lumea, așa cum a pretins el înainte de a muri. Santinelele sunt schimbate tot după patru ore, și de peste o mie de ani este pregătit un cal la mormântul lui, pentru că ei așteaptă ca el să învie și să cucerească lumea.

Priviți-l pe Buda. El a trăit acum vreo 2500 de ani și este onorat ca Dumnezeu în Japonia. El a fost filozof, asemănător ca Confucius și alții. Dar toți acești întemeietori au murit împreună cu filozofia lor, au fost îngropați și mai sunt încă în mormânt. În creștinism însă, care a luat ființă prin Isus Hristos, există un mormânt gol. EL a fost singurul om, care a trăit aici pe pământ și a spus: „EU am putere să-Mi dau viața, și Eu am putere să o iau din nou înapoi.“ Asta a și făcut, și El mai trăiește și astăzi. Noi știm că El trăiește, pentru că este cu noi și se confirmă prin semne și minuni în trup. EL a făgăduit că le va face, pentru a confirma. Chiar și stâlpul de foc care i-a condus pe copiii lui Israel prin pustiu, este astăzi cu noi. S-au făcut chiar și fotografii. El face minunile și semnele care le-a făgăduit pentru timpul acesta. Noi vedem că toate cuvintele pe care le-a făgăduit, au fost împlinite în zilele acestea. Din cauza aceasta nu-și are locul aici lumea păgână. Este creștinismul.

Există deci peste nouă sute de întrebări unde putem să ne întâlnim cu Dumnezeu. Se spune: „Metodiștii se întâlnesc cu El.“, „Baptiștii se întâlnesc cu El.“, „Se întâlnesc cu El *aici, acolo sau dincolo*.“ Aici se poate pune o întrebare. Fiecare trebuie să lucreze pentru mântuirea lui cu frică și cutremur. În seara aceasta vreau să încerc să găsesc în Scriptură și să dovedesc locul adevărat unde Dumnezeu se întâlnește cu omul pentru a primi rugăciunile lui. Dacă este așa, atunci este singurul loc unde El se întâlnește cu noi.

Noi am luat textul din Deuteronom. În limba greacă se numește *Deuteronomium*, care are o însemnătate compusă. Înseamnă: a doua dare a legii. Cuvântul grecesc Deuteronomium înseamnă „două legi diferite“. Exact aceasta are Dumnezeu: două legi diferite. Una este legea morții și cealaltă legea vieții. Dumnezeu are două legi: să-L urmezi, să-I slujești și să I te rogi Lui este viață; să-L refuzi este moartea. Dumnezeu are două legi.

Prima, așa cum o recunoaște lumea, a fost dată pe muntele Sinai.

Dumnezeu a dat legea lui Moise și Israel. Legea nu le-a putut ajuta, ci le-a făcut numai clar că sunt păcătoși. Până atunci, până la primirea legii, ei nu au știut că erau păcătoși. Nu poate exista nici o lege care nu atrage după sine o pedeapsă. O lege fără pedeapsă nu este lege. De aceea o încălcare a legii este păcat, și plata păcatului este moartea. De aceea lor nu le-a fost socotit păcatul, până când Dumnezeu le-a dat legea. Dacă aici nu este lege care să vă interzică să conduceți mai repede de 50 km/oră, atunci aveți voie să conduceți mai repede. Dar dacă există o lege care interzice aceasta, astfel este o lege, și în urma încălcării ei este o pedeapsă.

Legea morții a fost dată prin poruncile de pe muntele Sinai. Îi arătau omului că este un păcătos și că va muri dacă va încălca legea. Dar în lege nu exista salvare. Era numai un polițist care vă putea arunca în închisoare; dar nu avea nimic ca să vă scoată de acolo. Dar apoi El a dat o altă lege. Asta s-a întâmplat pe Golgota, unde păcatul i-a fost socotit lui Isus Hristos. Acolo a fost plătită vina. Nu prin lege, ci prin har ați fost voi salvați, prin harul lui Dumnezeu, care v-a ales pe baza științei Lui dinainte.

Noi vedem acum cele două legi. Cuvântul Deuteronomium vorbește despre două legi. Există două legi. Una a fost legea morții, și cealaltă este legea vieții.

Oamenilor li s-au dat și două legăminte. Noi vom vorbi mâine despre aceasta. Un legământ a fost încheiat cu Adam și conține condiții: „Dacă faci asta și cealaltă nu ...“ Dar această lege a fost călcată. Adam și Eva au călcat-o în grădina Eden. Dumnezeu a făcut apoi al doilea legământ și l-a încheiat cu Avraam; și această lege era fără condiții. „Nu depinde de ceea ce ai făcut sau vei face“, ci El a spus: „EU am făcut deja totul.“ Acesta este harul; aceasta este legea vieții. Asta a făcut Dumnezeu cu Avraam și cu seminția lui după el. Cuprinde toată seminția lui Avraam, așa cum este scris în Biblie: „Israelul va fi mântuit în întregime.“ Dar asta nu-i include pe toți evreii, cum a spus Pavel: „Nu cine este iudeu în exterior, ci acela care este în interior.“ După cum am spus nu demult, acest „exterior“ se referă la copiii lui Isaac, care sunt dintr-o naștere firească. Dar legea lui Dumnezeu, prin care tot Israelul va fi mântuit, a venit prin Hristos, sămânța împărătească a lui Avraam. Îi include pe toți care sunt în Hristos. Ei sunt mântuiți. Acesta este al doilea legământ al

lui Dumnezeu. Dar toate acele lucruri L-au preumbrit pe Hristos.

Fiți atenți acum la versetul doi din Deut. 16, unde este vorba despre închinarea, „în locul pe care-l va alege DOMNUL“ — nu în locul pe care l-a ales altcineva, ci „pe care l-am ales Eu.“ Dacă Dumnezeu a ales un loc, atunci se cuvine ca noi să cercetăm ce a zis El despre acest loc și unde se află acesta. Eu vreau să-l găesc, deoarece doresc să mă închin cu adevărat Lui. Noi toți suntem în seara aceasta aici, pentru a ne închina Lui. Noi ședem în seara aceasta aici, venim de la metodiști, bapțiști, catolici, martorii lui Iehova, de la știința creștină și toți ceilalți; dar noi toți căutăm ceva. Noi vrem să cunoaștem adevărul. Biblia spune: „Voi veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.“ Voi nu știți ce să faceți, până când știți cum trebuie făcut. Voi trebuie deci să știți ce trebuie să faceți și cum trebuie să faceți.

Asta ne arată că Dumnezeu are pentru închinătorii Lui un loc anumit de întâlnire și că El se întâlnește cu închinătorii Lui numai în locul acesta.

În afară de aceasta El a mai făgăduit că în locul pe care L-a ales pentru închinătorii Lui, va lăsa să locuiască Numele Lui. Să cercetăm acum Scriptura și să aflăm unde se află acest loc. Dacă Dumnezeu a spus că Numele Lui va fi așezat în locul ales de El, pentru a se întâlni cu oamenii care I se închină, atunci trebuie să găsim locul acesta undeva în Biblie, pentru că așa a fost în toate epocile.

Dumnezeul cel mare și neschimbător nu se poate schimba. Oamenii se schimbă, dar voi puteți să acționați cu prețul vieții voastre pentru ceea ce a zis Dumnezeu într-o anumită perioadă, căci este adevărul. Este adevărul. Singurul lucru în care pot avea încredere, este Biblia, pentru că cuvintele oamenilor vor da greș, dar Cuvântul lui Dumnezeu este definitiv. În anul acesta ar trebui să știu mai mult decât în anul trecut, și voi la fel. Cunoștința noastră este limitată, de aceea cunoștința noastră crește. Însă Dumnezeu este nesfârșit. EL este nesfârșit, și pentru că este așa, El nu mai poate să adauge la cunoștința Lui. EL a fost de la început desăvârșit. De aceea fiecare decizie trebuie să fie corectă.

Așa cum a procedat El o dată, trebuie să procedeze întotdeauna, altfel ar fi procedat greșit de prima dată. Dacă Dumnezeu a primit vreodată pe un om care a venit la El pentru mântuire, pe această bază, atunci trebuie s-o facă pe aceeași bază de fiecare dată. Așa este. Dacă a

venit vreodată un om la Dumnezeu pentru vindecare, și Dumnezeu l-a primit pe o anumită bază, atunci El trebuie să-l primească și pe următorul pe aceeași bază, altfel El a procedat greșit când l-a primit pe primul. Dumnezeu a creat o bază unde îl întâlnește pe om. EL a făcut o bază pentru ceea ce va face El și cum o va face El. Asta s-a întâmplat prin sângele jertfit al unui miel în grădina Eden. Dumnezeu nu a schimbat-o niciodată, în nici un timp.

EL a hotărât cum să-l salveze pe om. Noi am încercat în timpul acesta să-i școlim pe oameni. Noi am încercat prin cultură, educație, denominațiuni și prin tot felul de metode, aducându-i pe oameni înăuntru, scuturați, botezați și prin alte modalități care există. Noi am vrut să-i aducem prin recomandări, dar rămâne totuși: Dumnezeu îl întâlnește pe om sub sângele jertfit al Mielului. Calea lui Dumnezeu la început a fost sângele, și sângele este calea lui Dumnezeu și în seara aceasta. Poate sunt bune exercițiile de pocăință și toate aceste lucruri, dar mântuirea vine numai prin sânge. Sângele este singura cale pe care a ales-o Dumnezeu pentru salvarea omului, și El nu poate schimba aceasta.

La Iov a fost exact așa. El a știut că era neprihănit, căci a adus jertfa care a cerut-o Dumnezeu de la el.

Noi vrem să cercetăm acum pentru a afla care este locul în care El și-a așezat Numele Lui. Noi trebuie să aflăm unde și-a așezat Numele Lui. După ce vom afla care este Numele lui Dumnezeu și unde l-a așezat El, atunci am aflat și locul de închinare. Sigur că aceste lucruri au fost numai preumbriri ale lucrurilor viitoare.

Întreaga lege a preumbrit ceea ce urma să vină. Așa cum luna reflectă soarele și își face slujba în absența soarelui, exact așa trebuie să slujească Biserica în timp ce FIUL lui Dumnezeu nu este prezent. În absența Fiului strălucește lumina mai slabă a Bisericii, a credincioșilor. Ei Îi slujesc lui Dumnezeu și dau lumină atâta timp cât nu este Fiul aici. Dar când răsare soarele, atunci nu mai vedeți luna, pentru că dispare. Lumina lunii nu mai este necesară, pentru că primește lumina ei de la soare.

Exact așa cum este cu bărbatul și femeia, cu soarele și luna, așa este Hristos și Biserica. Noi constatăm că lucrurile acelea au fost o preumbrire înspre Hristos. Fiecare jertfă, fiecare serbare, și toate

celelalte din Vechiul Testament L-au preumbrit pe Hristos. De aceea noi trebuie să ne întoarcem în Vechiul Testament, pentru a găsi locul acesta de închinare și să vedem ce a fost, pentru că acolo a fost arătat.

Dacă vedem o umbră pe pământ, se poate spune dacă este un bărbat, o femeie, un animal sau altceva, căci fiecare are o umbră. Umbra este negativul; dar fără pozitiv nu poate exista negativul. Dacă pozitivul este foarte aproape de negativ, atunci negativul trece în pozitiv. Umbra și pozitivul se unesc, și mai rămâne doar pozitivul. Dacă toate lucrurile din Biblie care au fost spuse în Vechiul Testament sunt preumbriri ale lucrurilor care urmau să vină, atunci Hristos este pozitivul în care s-au revărsat toate aceste lucruri.

Deci putem vedea din tablourile preumbrite ale Vechiului Testament, ce alegere a făcut El, unde lasă să locuiască Numele Lui. Eu am spus deja că umbra de pe pământ este negativul. Acesta este un tablou, și noi, închinătorii, putem recunoaște că tablourile de preumbrire ale Vechiului Testament se revărsă în pozitivul din Noul Testament.

Toate serbările și sărbătorile, cortul întâlnirii, chiar și lemnul — totul din cortul întâlnirii L-a simbolizat pe Hristos. Toate jertfele, toate legile — totul a fost un simbol înspre Hristos. Noi am subliniat aceasta deseori aici în capelă. Din aceasta recunoaștem că orice dogmă, biserică și denominațiune au rămas mult timp în urmă. Ele nici nu mai sunt în alergare. Fiecare doctrină, fiecare biserică, fiecare denominațiune este rămasă în urmă. Nici nu mai există loc pentru ele.

În Vechiul Testament și în Biblie nu există nicăieri un simbol spre biserică, în afară de unitatea obligatorie la construirea turnului Babel. Acesta este singurul lucru prin care este simbolizată unificarea. Nimrod a fost un om rău care a forțat împărățiile mai mici să vină într-un singur loc, la acest turn mare. Desigur că a fost o închinare religioasă, dar nu este valabilă în Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo vedeți religia denominațională preumbrită — turnul Babel din Vechiul Testament. Sigur că religia aceea a fost o religie, dar nu religia Cuvântului lui Dumnezeu.

Dumnezeu nu s-a decis să pună Numele Său într-o denominațiune. Eu vreau să văd un text biblic pentru aceasta, dacă există. Eu știu că ei pretind că El a făcut aceasta, dar El nu a făcut-o. EL nu poate să-și așeze Numele în multe locuri, căci El a spus că Numele Lui va locui

numai într-un singur loc. Fiecare din denumiriile noastre pretind că sunt locul acesta, dar asta nu este corect. Dar unde și-a așezat El Numele?

În primul rând: care este Numele Lui? Mai întâi trebuie să stabilim care este Numele lui Dumnezeu, înainte de a afla unde L-a așezat El. Noi știm că El are multe denumiri. EL este și a fost numit „Tată“; acesta este un titlu. EL a fost numit „Duh Sfânt“, care este tot un titlu. EL a fost numit „Trandafirul din Saron“; aceasta este o denumire. Și „Crinul din vale“ este o denumire, și la fel „Steaua dimineții“, „Iehova-Jireh“, „Iehova-Rapha“, etc. Sunt șapte nume compuse mântuitoare. Dar toate sunt denumiri. Nici una din ele nu este Numele. Dar El are un Nume.

Când El l-a întâlnit pe Moise, El nu avea încă Nume. EL a spus către Moise: „EU SUNT cel ce sunt.“ Noi vedem ce a spus Isus când a fost pe pământ. În Ioan 8 El a spus: „EU SUNT cel ce sunt.“

Ei au spus: „N-ai nici cincizeci de ani, și ai văzut pe Avraam!“

EL a răspuns: „Mai înainte să se nască Avraam, sunt EU.“ (Ioan 8, 56-59).

EU SUNT a fost în rugul aprins, în stâlpul de foc, în zilele lui Moise a fost în rug. A fost EU SUNT cel ce sunt.

Noi vedem mai departe că Isus a spus: „EU am venit în Numele Tatălui Meu, dar voi nu Mă primiți.“ Deci Numele Tatălui trebuie să fie Isus. Așa este! Numele Tatălui este Isus, căci Isus a spus către ei: „EU port Numele Tatălui Meu. EU am venit în Numele Tatălui Meu, dar voi nu Mă primiți.“ Deci Numele Lui a fost Isus. Gavril L-a numit Isus; proorocii L-au numit Isus. EL a fost într-adevăr Isus. Înainte de nașterea Lui, sfântul prooroc L-a numit deja Emanuel; asta înseamnă: „Dumnezeu cu noi“. Dumnezeu s-a descoperit în trup, pentru a lua păcatele lumii. Pentru că El trebuia să facă aceasta, I-a fost dat Numele Isus. Deci Isus este Numele. Numele a fost așezat într-un bărbat — nu într-o biserică, nu într-o denumiriune sau dogmă, ci într-un om. EL a hotărât ca Numele Lui să fie așezat în Isus Hristos.

Acum observăm, că El a fost și locul de închinare al lui Dumnezeu. Încă înainte de a fi născut, Numele Lui a fost Isus. Este important faptul că mamei Lui i s-a transmis prin îngerul Gavril, că Numele Lui trebuie să fie Isus, căci El a fost Fiul lui Dumnezeu.

Aici avem răspunsul. Acesta este singurul. Numai El este locul ales

de Dumnezeu pentru închinare. Locul pe care l-a ales Dumnezeu pentru a se întâlni cu omul, nu a fost într-o biserică și nici într-o denominațiune sau într-o dogmă, ci în Hristos. Acesta este singurul loc unde Dumnezeu se întâlnește cu un om și unde el I se poate închina lui Dumnezeu — în Hristos. Acesta este singurul loc. Indiferent dacă voi sunteți metodiști, baptiști, catolici, protestanți sau ce sunteți, există numai un loc unde puteți să vă închinați corect lui Dumnezeu, aceasta este în Hristos. În Romani 8, 1+4 stă scris: „Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.“ Aceasta este Evanghelia.

Noi putem să ne deosebim în dogme, noi ne putem deosebi în teorii omenești. Voi puteți merge la biserica metodistă — atunci sunteți un metodist. Ca baptist sunteți baptist, ca și catolic sunteți catolic, dar dacă ați fost odată botezați în Hristos și ați devenit un mădular din trupul Lui, atunci nu mai există nici o divergență. Zidul de despărțire este dărâmat și voi sunteți liberi pentru că sunteți în Isus Hristos. Dacă sunteți în Isus Hristos, atunci voi vă rugați lui Dumnezeu în Duh și adevăr. Este planul lui Dumnezeu ca voi să vă închinați Lui în Isus Hristos.

Nici o biserică sau denominațiune nu poate să pretindă aceasta; nici una nu poate să pretindă aceasta. Cum ați putea îndrăzni să ridicați astfel de pretenții? Să faci așa ceva, ar fi un duh anticreștin care vă distrage de la Hristos și care v-ar îndepărta de la El. Asta nu puteți să faceți. Hristos este singurul loc unde Dumnezeu se întâlnește cu închinătorii Lui.

Astăzi se spune — oamenii îmi spun, ca de exemplu un bărbat care m-a sunat în Beaumont, Texas: „Domnule Branham, dacă numele d-voastră nu este scris în cartea de membri a bisericii noastre, nu puteți ajunge în cer.“ Vă puteți închipui așa ceva? Să nu credeți așa ceva! Se spune că voi trebuie să aparțineți de o anumită biserică, căci altfel nu ajungeți în cer. Așa ceva este greșit! Să crezi așa ceva este anticreștin. Eu spun următoarele: Dacă voi credeți un astfel de duh, atunci sunteți pierduți. Acesta este un semn sigur că sunteți pierduți, căci vă îndepărtează de la ceea ce a făcut Dumnezeu. Dumnezeu nu și-a așezat Numele într-o biserică oarecare. El l-a așezat în Fiul, Isus Hristos, când El și Fiul Său au devenit una. Acesta este singurul loc adevărat de închinare. Nu s-a pus nici un alt fundament. Nu există o altă stâncă.

„Cine se încrede în Hristos, în această stâncă, acela nu a zidit pe nisip.“ Denominațiunile vor fi distruse și vor cădea, națiunile vor trece, dar El va rămâne pentru totdeauna. Nu există un alt loc care l-ar putea găsi un om pentru a se închina lui Dumnezeu și să primească răspuns de la Dumnezeu — nici un alt loc decât în Isus Hristos. Acesta este singurul loc, pe care l-a ales Dumnezeu pentru a pune Numele Său, și este singurul loc unde El îi întâlnește pe oamenii care se închină Lui. Voi sunteți pierduți dacă credeți altceva.

Observați, toate cele șapte sărbători evreiești au fost serbate într-un singur loc. Ei nu sărbătoreau aici o serbare pentru metodiști și dincolo una pentru baptiști, alta undeva pentru presbiterieni, una acolo pentru catolici sau una pentru protestanți. Toate cele șapte sărbători au fost serbate în același loc.

Acesta este un tablou minunat. Noi am vorbit nu demult despre cele șapte epoci ale Bisericii și am arătat că Dumnezeu a lăsat cele șapte epoci ale Bisericii așa cum au fost descrise în Cuvânt. Fiecare epocă a împlinit o parte din Cuvânt. Indiferent când a venit, ei au văzut lumina, ca de exemplu acei care au descoperit primii din nou botezul în Numele lui Isus Hristos. Ce au făcut ei? Ei au făcut o denominațiune, și au murit chiar acolo. După aceea Dumnezeu s-a dus la alții. EL nu va rămâne în nici una din aceste dogme și doctrine. EL nu are nimic de-a face cu acestea. Înaintea lui Dumnezeu nu poate rezista nimic greșit. Cuvântul lui Dumnezeu este sfânt și neamestecat. Hristos este punctul central al închinării lui Dumnezeu. EL este Dumnezeu.

Toate cele șapte sărbători trebuiau serbate într-un singur loc. Sărbătorile nu puteau fi serbate într-un alt loc sau în șapte locuri. Cele șapte sărbători ale anului trebuiau serbate într-un singur loc. De aceea cele șapte epoci ale Bisericii trebuiau să vină dintr-un singur loc, care era Hristos, care a vorbit în toate cele șapte epoci ale Bisericii. Așa este. Prin acestea sunt simbolizate cele șapte epoci ale Bisericii. Dar ei au făcut denominațiuni din acestea.

În legătura aceasta, să privim spre un alt simbol de preumbrire, și anume serbarea pascală, care-L preumbrește pe Isus. Noi recunoaștem din aceasta jertfa sângelui prin moarte. Jertfa sângelui a fost un loc prin care a fost simbolizat Hristos. Poate sângea o denominațiune? Vă puteți închipui o biserică sau o denominațiune sângărând? Sigur că nu.

Trebuia să curgă sânge de la o ființă vie. Aici vine Isus în câmpul vizual prin miel. Mielul a fost un simbol înspre Hristos. Mielul L-a preumbrit pe Hristos, căci El a fost Mielul lui Dumnezeu, care a fost prezentat de Ioan și care a luat păcatele lumii.

În Exod 12 am constatat că Isus vine aici în câmpul vizual. Observați, acolo a fost singurul loc în care moartea nu putea să lovească. Atunci când moartea era pe cale să lovească țara, trebuia să existe un loc sigur, și toți care erau afară, au murit. Exista numai un loc! Asta nu înseamnă că a fost o casă, ci exista numai un loc. Acesta era acolo unde a fost jertfit Mielul. Acolo unde era sângele Mielului, îngerul morții nu putea să lovească, căci era un loc unde Dumnezeu și-a pus Numele Său. Deja atunci la început era vorba despre Miel. Observați, era numai un singur loc unde nu putea să lovească.

Astăzi este la fel. Există numai un singur loc unde moartea spirituală nu poate să lovească, și acesta este în Cuvânt. Moartea nu poate face nimic în Cuvânt, căci este Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Dar dacă introduceți dogme, atunci Cuvântul se retrage. Se va despărți ca uleiul de apă. Voi nu-l puteți amesteca. Voi vedeți, că dacă este introdusă o doctrină într-o denominațiune, atunci ei urmează toți această doctrină, iar Cuvântul se stinge în mijlocul lor. Apoi Cuvântul înaintează cu altcineva, se primește tot mai mult, așa cum a fost cu neprihănirea, sfințirea și cu botezul cu Duhul Sfânt, până ajunge în bobul de grâu. Vedeți voi drumul pe care l-a mers Dumnezeu, făcând Numele Lui de cunoscut tot timpul în același fel, căci El este Cuvântul?

Observați, el nu poate muri. Cuvântul vieții nu poate muri. Vedeți, cât este de desăvârșit: îngerul morții nu a fost oprit să lovească Egiptul — pe acești oameni mari intelectuali; el nu a fost oprit să lovească țara lor, clădirile lor mari, pe faraonul și preoții țării lor. Aceasta nu i-a fost interzis îngerului. El putea să lovească orice clădire, orice loc și pe oricine, dar acolo unde era mielul, el nu putea să lovească. Moartea nu poate lovi acolo unde este locul pregătit pentru Dumnezeu, și acesta este în Miel.

Observați, lui nu i-a fost interzis să lovească israeliți, preoți evrei sau pe vreuna din denominațiuni. Ei trebuiau să fie toți în locul ales și pregătit de Dumnezeu, altfel îi lovea moartea.

Biserică, indiferent unde te afli — pentru mine nu este important de

unde aparțineți; dar un lucru trebuie să știți: voi trebuie să fiți în Hristos, altfel sunteți morți. Numai în El puteți trăi. Biserica voastră ca clădire poate fi bună; o comunitate poate fi corectă din punct de vedere omenesc, dar dacă tăgăduiți trupul, sângele și Cuvântul lui Isus Hristos, din clipa aceea voi sunteți morți. Este locul ales de Dumnezeu pentru închinare. Chiar acolo se află Numele Lui. A fost alegerea Lui ca să-L așeze acolo — nu într-o biserică — ci în Fiul, Isus Hristos.

Fiți atenți, numai în locul ales de El, în Mielul Lui, în Numele Mielului, este siguranță.

Fiți atenți, a fost un miel masculin, un *el*, nu o *ea*. Nu o biserică (*ea*), ci Numele *Lui*; nu numele *ei*. EL nu a vrut să se întâlnească cu omul în *numele ei*, ci în *Numele Lui*; în *el*, în *Miel*.

Se spune: „Biserica cea mare și puternică a făcut una și cealaltă. Ea a rezistat tuturor furtunilor, a crescut numărul membrilor; la număr sunt mulți; noi suntem o biserică puternică. Ea este ceva mare.“ Dumnezeu însă nu a zis niciodată că „ea“ este, El a vorbit despre *EL*. EL este locul de întâlnire, Mielul — nu biserica. Nu este numele *ei*, ci Numele *Lui*. EL nu a așezat numele *ei* nicăieri — El a lăsat ca Numele Lui să locuiască în El! De aceea tot ceea ce facem cu vorba sau cu fapta, să facem în Numele lui Isus Hristos. Dacă ne rugăm, trebuie să ne rugăm în Numele lui Isus. Dacă avem cereri, trebuie să cerem în Numele lui Isus. Dacă mergem, să mergem în Numele lui Isus. Dacă vorbim, să vorbim în Numele lui Isus. Dacă botezăm, trebuie să botezăm în Numele lui Isus Hristos. Tot ceea ce facem cu vorba sau cu fapta, se face în Numele lui Isus Hristos.

Cineva mi-a spus odată când am vorbit despre această temă: „Frate Branham, nevasta mea poartă numele meu. Ea se numea înainte altfel.“ Acesta era un predicator, care astăzi se află poate aici. El a spus mai departe: „Nevasta mea poartă numele meu.“ Eu spun simplu că se numesc Jones, dar ei nu se numesc așa în realitate. Apoi el a spus: „Ea nu trebuie să se scoale dimineța, să ia mătura în mână și să spună: ‚Eu mătur acum în Numele Jones. Eu spăl vasele în numele Jones. Eu cos hainele în numele Jones.‘“ El a mai spus: „Eu nu cred că trebuie spus vreun nume.“

Eu am răspuns: „Eu cred că trebuie s-o facă așa.“ Așa este.

El a răspuns: „Ea nu trebuie să spună asta. Tot ceea ce face ea, face

dinainte în numele „Jones‘.”

Eu am spus: „Tu nu te-ai dus pe stradă, ai prins-o de braț și ai spus: „Vino aici, Jones.” Ea a trebuit să devină mai întâi prin căsătorie doamna Jones. Dacă nu, tu trăiești cu ea în adulter. Iar dacă tu ai fost botezat într-un alt fel decât în Numele lui Isus Hristos, atunci este un botez nelegitim, care nu se găsește în Biblie.” De aceea tot ceea ce faceți cu vorba sau cu fapta, faceți în Numele lui Isus. Dar mai întâi trebuie să primiți Numele Lui.

În seara aceasta sunt multe femei bune în această clădire, cumsecade, femei fidele, dar numai una este doamna Branham. Ea este cea care vine cu mine acasă. Ea este soția mea.

Există mulți oameni buni în lume, biserici bune și comunități, dar există numai o femeie Isus Hristos. Pentru ea vine El din nou. Ea poartă Numele Lui. Acolo primește El închinarea; numai în ea. Este adevărat. Desigur. Noi constatăm că este adevărat.

De aceea tot ceea ce facem cu vorba sau cu fapta, facem în Numele lui Isus Hristos. Nu este dat alt Nume sub cer pentru mântuire, decât Numele lui Isus Hristos. Așa este scris în Fap. 4: „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” — numai în Numele lui Isus Hristos a fost denumit totul până în cerurile cele mai înalte. Toată familia din cer este numită după Numele *Isus*. Așa o spune Biblia. La fel și întreaga familie de pe pământ este numită după Numele *Isus*. Acesta este Numele ales de Dumnezeu, și acolo L-a așezat El. Acesta este locul Lui de închinare: în Isus Hristos.

Noi știm că este așa. Nu există nici un loc de închinare, în afară de El. Nu există un alt Nume sub cer care le-a fost dat oamenilor, prin care pot să fie mântuiți. Numele Lui este Numele de răscumpărare al lui Dumnezeu. Dumnezeu are numele Iehova-Jireh; Iehova-Rapha. *Jehova-Jireh înseamnă*: „DOMNUL iartă toate păcatele tale.” *Iehova-Rapha înseamnă*: „DOMNUL vindecă toate bolile tale.” EL are multe denumiri, însă El are numai un singur Nume de răscumpărare care a fost dat omenirii, și acesta este Numele „Isus”. Acesta este Numele Lui pe care L-a ales El.

Unde l-a așezat El? EL l-a așezat în Hristos. A te încrede în toate celelalte nume de biserici, comunități, dogme și titluri,

înseamnă moarte. Dacă vă încredeți că biserica vă duce în cer, atunci sunteți pierduți. Dacă credeți că biserica penticostală vă aduce în cer, atunci sunteți pierduți. Dacă vă încredeți în bapțiști, lutherani, presbiterieni, catolici sau altă biserică, în numele lor, titlurile lor sau dogmele lor, atunci sunteți pierduți, căci voi nu vă puteți ruga până nu ați venit în locul de închinare. Amin! Singurul loc unde se întâlnește Dumnezeu cu închinătorul, este locul pe care l-a ales El pentru ca Numele Lui să locuiască acolo. Dacă vă încredeți în toate celelalte, atunci veți muri.

Eu mi-am mai notat un tablou din Scriptură care se potrivește pentru Isus. EL trebuia să fie fără cusur. Despre care denominațiune sau despre care sistem puteți să spuneți așa ceva? Despre care biserică? Despre cea catolică, protestantă, iudaică sau despre alta? Puteți să spuneți despre un sistem sau denominațiune că este fără greșală? Toate acestea au fost respinse. Dar există un loc. Aleluiah! Acest loc este în Isus Hristos. EL este fără cusur. În El nu este vină. Voi nu găsiți așa ceva. Toți acei care încearcă, susținând că biserica lor ar fi fără cusur etc., sunt călcători obraznici de Cuvânt, iubitori de sine, jumătate morți în doctrine laodiceene, însă nu posedă adevărul. Chiar și Pilat, dușmanul lui, a spus: „Eu nu găsesc nici o vină în El.“ Dușmanul Lui a mărturisit că nu găsește nici o vină în El. Voi nu Îl puteți acuza de nici un păcat.

EL a spus către cărturarii din vremea Lui: „Cine din voi Mă poate învinui de vreun păcat? Cine poate să dovedească că eu sunt un păcătos?“ Spuneți-mi o biserică care ar putea să spună că nu a făcut nimic greșit. Putem spune deschis, că abia există una printre ele care să nu fi ucis și a făcut și alte lucruri. Dar totuși ei se numesc creștini. Nu, nici o dogmă sau o denominațiune nu este locul de întâlnire și închinare al lui Dumnezeu.

Prietenii mei, eu nu vreau să vă jignesc, dar eu am răspunderea pentru mesaj, iar mesajul acesta sună: „IEȘIȚI AFARĂ DIN ACEASTĂ ÎNCURCĂTURĂ!“ Dacă vă chem afară, unde am să vă conduc? O să vă conduc în capela-Branham? Noi suntem tot atât de vinovați ca și ceilalți. Există numai un loc în care vă pot aduce, acolo unde este sigur și unde sunteți ocrotiți de moarte: acesta este în Isus Hristos, locul de închinare al lui Dumnezeu. Acesta este locul pe care vi-l prezint în seara aceasta, acolo unde Dumnezeu și-a așezat Numele

și despre care El a făgăduit că se va întâlni cu fiecare care va intra înăuntru, pentru a avea o legătură frățească cu toți care sunt în Hristos și pentru a serba cina cu ei — nu într-o biserică, nu într-o clădire, ci în Hristos. EL este cortul întâlnirii lui Dumnezeu. EL este locul unde Dumnezeu însuși a venit înăuntru pentru a locui. „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea, pentru a locui în El.“ Acolo a locuit Dumnezeu și acolo și-a așezat El Numele Lui, Isus Hristos. În felul acesta a fost așezat Numele Lui într-un om, în Fiul Său, Isus Hristos, în care El însuși a locuit. Acest cort de întâlnire a fost preumbrit prin Ierusalimul cel vechi, sărbătorile, templul cel vechi. În ziua în care a fost adus chivotul la locul convenit, a ieșit fum, și glasul lui Dumnezeu a răsunat. Tot așa s-a auzit glasul lui Dumnezeu, când El a intrat în cortul întâlnirii, Isus Hristos. Cele vechi firești erau un simbol și preumbrire spre cele noi. Atunci când El a intrat în Hristos, El a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea pentru a locui în El. EU aleg locul unde Îmi așez Numele, unde Mă voi întâlni cu omul și unde primesc închinarea.“ Dumnezeu a ales locul. Nu este într-o biserică sau denomi-na-țiune, ci în Isus Hristos. Desigur.

După cum am spus deja, El trebuia să fie fără cusur. Această pretenție nu o poate ridica nici o denomi-na-țiune. Dacă ei o fac, atunci sunt anticreștini.

Aici mai vedem un tablou de preumbrire înspre El. Conform Exod 12, dacă vreți să vă notați, un miel trebuia ținut patru zile pentru a-l verifica dacă este vrednic să fie prezentat ca jertfă. El trebuia verificat patru zile în orice privință, dacă nu avea cumva vreun cusur, vreo boală sau altceva care să nu corespundă la miel. Trebuia ținut patru zile sub observație.

Poate se gândește cineva că a fost jertfit în a patrusprezecea zi. Dar amintiți-vă: mielul trebuia ales în ziua a zecea, iar în ziua patrusprezece a lunii trebuia jertfit — deci patru zile era păstrat.

Isus, Mielul lui Dumnezeu, a mers la Ierusalim și nu l-a mai părăsit; numai atunci când El a murit, a fost îngropat și apoi a înviat. EL a fost expus criticilor patru zile și patru nopți. Cât de desăvârșit a fost El simbolizat prin miel! EL a fost supravegheat patru zile. În timpul acesta Pilat a spus: „Eu nu găsesc nici o vină în El.“

Un alt tablou al preumbririi spre El, arată că nici un os din El nu a

putut fi rupt. Asta s-a împlinit pe deplin. Când se tăia jertfa, nu era voie să i se rupă nici un os. Dacă totuși se întâmpla, atunci jertfa nu era primită. Ei au vrut să-I zdrobească fluierile picioarelor. Dar apoi au observat că El era deja mort, și i-au străpuns coasta cu o sulică, și îndată a ieșit din ea sânge și apă (Ioan 19, 31-37).

Observați aici încă ceva puternic. Eu nu vreau să trec pe lângă aceasta, căci El a fost simbolizat și prin jertfa de mâncare. Eu îmi amintesc că ei aveau o școală de prooroci, așa cum ne spune Biblia. Era o școală bună. Într-o zi a venit Elisei la această școală. Ei au vorbit cu el și l-au rugat să plece spunându-i: „Dacă rămâi aici, atunci lucrurile sunt prea drepte.“ Ei vroiau ca el să plece. Dar înainte de plecare vroiau să-i mai pregătească o masă. Un număr de prooroci și preoți s-au dus să strângă verdețuri pentru pregătirea mâncării. Ei le-au strâns în șorțurile lor. La înapoiere ei au găsit și verdețuri otrăvitoare pe care le-au aruncat în oală. Mâncarea a început să fiarbă, și cineva a strigat: „Ah, moartea este oală! Asta nu o putem mânca.“

Elisei a spus: „Aduceți-mi o mână de făină.“ Apoi el a luat făina, a aruncat-o în oală și a spus: „Mâncați, acum mâncarea este bună.“

Hristos a fost jertfa de mâncare. Fiecare spic trebuia desfăcut în același mod, iar fiecare bob trebuia sfărâmat în același mod. Asta arată că El este Vindecătorul și El a luat asupra Lui moartea în locul nostru și a adus viață prin legea a doua. Aleluia! În locul unde este moartea, vine din nou viață dacă intră Hristos înăuntru. EL este același ieri, azi și în veci. Acolo unde a fost moartea, a intrat viața înăuntru, pentru că Hristos care este jertfa de mâncare, a intrat înăuntru.

Ce lecție mare am putea învăța din aceste lucruri, dacă ne-am lua timp să ne adâncim în ele!

Fiți numai atenți: nici un cuvânt al tablourilor de preumbrire nu a dat greș. Nici un cuvânt care preumbrea ceva, nu a dat greș. Totul a fost preumbrit pe deplin. EL este locul ales de Dumnezeu pentru închinare și i-a fost dat Numele lui Dumnezeu. EL este Cuvântul lui Dumnezeu; EL poartă Numele lui Dumnezeu. EL este ambele: Cuvântul lui Dumnezeu și Numele lui Dumnezeu. EL a fost Cuvântul devenit trup. EL a fost Cuvântul lui Dumnezeu, Mielul lui Dumnezeu și purta Numele lui Dumnezeu — EL era Dumnezeu. Asta a fost El: singurul loc ales de Dumnezeu pentru închinare.

Dumnezeu respinge orice alt loc în afară de Isus Hristos. Voi nu vă puteți închina Lui altundeva. EL a spus: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenesti.“ (Mar. 7, 7). Astăzi avem doctrine și dogme. Toți învață: „Acesta este drumul“, „Acesta este drumul“, deși Isus a spus: „EU sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.“ Cu alte cuvinte: „EU sunt ușa spre turma oilor. Toți ceilalți sunt hoți.“ EL este singura intrare. EL este ușa; El este calea, adevărul, viața; El este totul; singura intrare, singurul loc, singura închinare, singurul Nume. Totul se revarsă în Isus Hristos. Întregul Vechi Testament este legat de El, Noul Testament este legat de El. Și Biserica de astăzi este legată de El, prin Cuvântul Său și prin poruncile Sale. Nu există nici un alt loc sau un alt Nume sau altceva, despre care să fi făgăduit Dumnezeu că se întâlnește cu omul, în afară de Isus Hristos, locul Său ales pentru închinare.

Observați, Dumnezeu a făgăduit că se va întâlni cu închinătorii Lui numai în acel loc, și anume în locul ales de El, nu cel ales de noi sau conform părerii noastre, ci corespunzător gândirii și alegerii Sale. Acesta urma să fie locul pe care l-a ales El pentru a așeza Numele Său acolo. Noi am constatat ce alege El pentru a așeza Numele Său. Totul s-a întâmplat prin propria Lui alegere.

Noi am aflat deci locul în care și-a așezat El Numele, adică în Isus Hristos, și nu există un alt Nume și un alt loc. Sunteți mulțumiți? Atunci spuneți „Amin“. Problema este: noi am constatat unde este locul acesta și știm că nu este acceptat nici un alt loc de închinare decât în Hristos. Voi puteți să vă pocăiți; asta puteți s-o faceți; dar prin aceasta voi nu vă închinați, ci vă rugați pentru iertare. În ziua de Rusalii, când ei au văzut că toți vorbesc în limbi și se făceau semne și minuni, ei — biserica — au început să batjocorească și au zis: „Acești oameni sunt plini de must. Ei se poartă ca niște beți.“ Fecioara Maria se afla printre cei o sută douăzeci care erau adunați. Ei se legănau ca niște oameni beți și vorbeau în limbi, se comportau ciudat. De aceea s-a spus: „ Acești oameni sunt plini de must.“

Petru însă s-a ridicat și a spus: „Bărbați Iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele

de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor prooroci. Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum; soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și strălucită. Atunci oricine va chema Numele DOMNULUI, va fi mântuit.“

Când au auzit ei aceasta, le-a intrat la inimă și l-au întrebat pe Petru și pe ceilalți apostoli: „Ce să facem fraților?“

Petru a răspuns: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Aceasta este făgăduința pentru generațiile viitoare.“

Deci asta am aflat. Acum vrem să vedem cum putem intra la El. Cum intrăm noi în acest loc de închinare? Asta o clarifică 1. Cor. 12: „Printr-un singur Duh“ — nu printr-o biserică, nu printr-o dogmă, nu printr-un pastor, nu printr-un episcop, nu printr-un preot, ci prin Duhul Sfânt — au fost botezați toți într-un singur trup, care este trupul lui Isus Hristos, și am primit parte la fiecare dar care este în acest trup. Desigur. Nu printr-o atașare, mărturisire de doctrină, a sări în sus și în jos sau o strângere de mână, nici prin altceva, ci prin nașterea din nou suntem botezați în trupul lui Isus Hristos. Amin! Prin Duhul Sfânt suntem botezați în trupul lui Isus Hristos. Amin! Prin Duhul Sfânt suntem botezați în trupul Hristos. Ce este acest trup?

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.

Cum putem fi noi în acest trup și să tăgăduim Cuvântul sau să-l punem într-un loc care nici nu este în trup? Cum putem face asta?

Locul ales de Dumnezeu. Observați: dacă ați fost într-adevăr botezați în El, atunci există dovada adevărată în faptul că voi credeți în El, Cuvântul. Cum puteți să fiți o parte din El și să-L tăgăduiți? Cum pot eu să tăgăduiesc că mâna mea este mâna mea? Dacă eu aș face aceasta, atunci mental nu ar fi ceva în ordine cu mine. Așa cum ceva mental nu

este în ordine cu mine dacă tăgăduiesc, că aceasta este mâna mea sau că acesta este piciorul meu, așa nu este spiritual ceva în ordine cu credincioșii care tăgăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu, pe care l-a dat El ca făgăduință. Cu așa numitul credincios nu este ceva în ordine spiritual.

Voi nu puteți să tăgăduiți o literă din El, căci voi sunteți o parte din acesta. Voi sunteți o parte din El, căci voi ați fost botezați în El prin Duhul Sfânt. Astfel ați intrat înăuntru în trupul lui Isus Hristos.

Ce lucru minunat! Dumnezeu l-a întâlnit pe Avraam într-un loc deosebit, și acolo I s-a închinat Avraam. Așa a fost în timpul întregului Testament. Cuvântul Său făgăduit este trăit de El în voi înșivă. Ați înțeles aceasta? Cuvântul pe care L-a făgăduit El să-l împlinească în timpul acesta în care trăiți voi, îl vor citi toți oamenii în voi, pentru că voi sunteți o scrisoare deschisă a lui Dumnezeu. Nu ceea ce susțineți voi, ci ceea ce lucrează Dumnezeu prin voi, va vorbi mai tare decât tot ce puteți susține voi. Dumnezeu a spus: „Acele semne vor urma celor ce cred.“ Asta vorbește prin voi.

El a spus ce va fi în epoca aceasta. Credincioșii acestei epoci trebuie să creadă ceea ce a făgăduit El pentru acum. Exact așa cum ei trebuiau să intre în corabie pentru a fi salvați, sau cum au trebuit să iasă afară din Egipt pentru a fi salvați, așa trebuie să intre în Hristos — în Cuvântul-mesaj că El este același ieri, azi și în veci —, pentru a fi acum mântuiți.

Cum intrați voi înăuntru? Prin botez. Prin botezul cu apă? Prin Duhul Sfânt! Printr-un singur Duh vom fi botezați într-un singur Trup.

Voi nu trebuie să tălmăciți Cuvântul Său făgăduit — El îl va tălmăci prin voi; când faceți ceea ce a făgăduit El că o să faceți. Biserica aceea care Îl urmează, Îi va semăna așa de mult, încât oamenii o vor recunoaște. Priviți spre Petru și Ioan, cum au fost cercetați din cauza vindecării unui bărbat de la Poarta frumoasă. Preoții aceia au observat de fapt că acești doi bărbați erau fără școală, dar au recunoscut că ei au fost însoțitorii lui Isus. Prin ce? Pentru că ei au făcut aceleași lucruri ca și El.

El trebuia găsit în ceea ce era al Tatălui Său. Astăzi trebuie să fie la fel.

Gândiți-vă, El este același ieri, azi și în veci. Dumnezeu se întâlnește cu voi în El, în singurul loc care există, căci acolo a așezat El Numele

Lui, pe baza alegerii Sale: în Isus. Isus este Numele lui Dumnezeu. Țineți minte: *Tată, Fiu și Duh Sfânt* sunt titluri pentru Numele *DOMNUL Isus Hristos*.

În Matei se spune: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i pe Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.“ Până astăzi este tălmăcit fals, spunându-se: „În Numele Tatălui, în Numele Fiului și în Numele Sfântului Duh.“ Nici măcar nu este scris așa. Este scris: „În Numele (singular) Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.“ *Tată* nu este nume, *Fiu* nu este nume, *Duh Sfânt* nu este nume — sunt titluri! Zece zile mai târziu Petru s-a ridicat și a spus: „Pocăiți-vă, și fiecare să fie botezat în Numele lui Isus Hristos.“ N-a făcut el ceea ce i-a poruncit El? Totuși, El a făcut ceea ce i-a poruncit El. Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh: *DOMNUL Isus Hristos*.

În Noul Testament toți au fost botezați în Numele *DOMNULUI Isus Hristos*. Nici o persoană din Biblie nu a fost botezată în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Aceasta era corespunzător conciliului de la Niceea și a devenit dogma Romei. Era o rânduială a bisericii catolice. Voi găsiți aceasta confirmată în catehismul lor. Eu am citit în cartea „Facts of Our Faith“, că aceasta este într-adevăr o dogmă romano-catolică. Așa este. Ei recunosc că aceasta nu se află în Biblie. Dar ei pretind că au puterea să modifice aceste cuvinte în mod corespunzător, referindu-se la papa. Eu nu sunt de acord cu aceasta. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, și „dacă va adăuga cineva ceva la ele“, cum a spus Isus, sau „dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții“ — un cuvânt, nu o frază sau un pasaj, ci un cuvânt! „Dacă scoate cineva ceva...“

La început Dumnezeu a protejat poporul Său cu Cuvântul Său. Un Cuvânt tălmăcit fals a produs fiecare durere de inimă, de fapt toată durerea și moartea. Eva nu a rupt o frază întreagă — ea nu a respectat un singur cuvânt. Aceasta citim la începutul cărții. Atunci când a venit Isus, despre care se relatează la jumătatea cărții, ce a spus El acolo? „Este scris: ,Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu!‘“ La sfârșitul cărții, în Apocalipsa 22, 18, la sfârșitul Bibliei, Isus spune: „Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele,

Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții“, pentru că este un prooroc fals și a prezentat-o oamenilor fals. Sângele lor va fi cerut din mâinile lui, pentru că a făcut aceasta.

Noi trebuie să ținem bine de acest loc de închinare care este Isus Hristos, Cuvântul; același ieri, azi și în veci. Amin! În ordine. Gândiți-vă, nu există un alt loc de întâlnire pentru închinare, nici unul, în afară de locul pe care l-a ales Dumnezeu.

Ioan Botezătorul a venit la trecerea de la Vechiul la Noul Testament. Ascultați bine acum! Ascultați cu atenție! Ioan, vulturul cel mare, a venit într-o zi zburând din deșert. Aripile lui mari erau întinse. El s-a așezat pe malul Iordanului. Un vultur mare, un prooroc care a făcut o punte între Vechiul și Noul Testament. El le-a spus adevărul celor din dreapta și din stânga. El a proclamat ziua pocăinței. Atunci când au venit fariseii și saducheii la el, a spus: „Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!“ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.“ O, el a început să aducă Evanghelia în față și a spus: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. EL vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. Acela Își are lopata în mână, Își va curăți cu desăvârșire aria, și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.“

Acest vultur mare al Evangheliei se afla acolo și și-a exprimat amenințările lui puternice. El a demascat încălcările lui Irod, care era domnitor în timpul acela, și se însurase cu nevasta fratelui său. Vă puteți închipui că acest vultur mare al Evangheliei vine acolo și tace?

Unii dintre ei au spus: „Nu predica acum despre căsătorie și divorț, Ioane, pentru că Irod este acolo.“

Dar el s-a dus acolo și i-a spus în față: „Nu este drept că o ai de nevastă!“ Așa este. Ce era? El era vulturul acesta din pustie. El nu a fost școlit sub frica omenească și sub amenințările denominațiunilor, ci sub puterea Dumnezeului Atotputernic, ca să știe ce este drept. El cunoștea semnul de recunoaștere al lui Mesia. Aleluiah! Acest cuvânt înseamnă: Slavă lui Dumnezeu! Să nu vă temeți. Eu nu am rănit încă pe nimeni.

Eu nu mi-am ieșit din fire. Eu știu exact unde mă aflu. O, dacă mă gândesc la El, la vulturul cel mare, care a zburat acolo și s-a așezat! El a spus: „Eu Îl voi recunoaște când va veni!”

Într-o zi el stătea acolo și predica. Cărturarii stăteau pe partea cealaltă și spuneau: „Tu crezi că va veni timpul când jertfa zilnică va fi desființată, iar templul acesta măreț pe care l-am construit, va dispărea, astfel încât toată lucrarea pe care am făcut-o noi, denomi-națiunile noastre mari, a fost degeaba?”

El a răspuns: „Va veni timpul când va dispărea totul.”

Ei au răspuns: „Nu se poate. Tu ești un prooroc fals.”

Dar el a privit în jur și a spus: „Vedeți, acolo este El! Acolo este locul ales de Dumnezeu pentru închinare. Acesta este Mielul, adevăratul Miel, care poartă păcatele lumii!” El nu a spus: „Aici vin metodiștii. Aici vin bap-tiștii sau catolicii.”, el a spus: „Acesta este Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatele lumii!” Singura zonă sigură care există, este în Mielul lui Dumnezeu. În El singur este vindecare; nu într-o biserică, o dogmă, un popor, un tată, o mamă, un om sfânt sau un loc sfânt. El este în Dumnezeu sfânt, în DOMNUL Isus Hristos, unde Dumnezeu și-a așezat Numele Său într-un om pentru mântuire, care a plătit prețul pentru noi păcătoșii. Acesta este singurul loc unde este mântuirea.

Aceasta este stânca pe care stau eu. Ioan L-a recunoscut. El a spus: „Eu nu-L cunoșteam, dar când L-am văzut venind, acolo unde am primit însărcinarea” — nu într-un seminar ca tatăl lui; el nu a fost instruit ca preot; ci în pustiu. El a fost în seminarul teologic al Dumnezeului Atotputernic și aștepta Cuvântul lui Dumnezeu; nu ceea ce spune un grup de oameni, ci ceea ce spune Dumnezeu. Atunci când Ioan a privit în sus și a văzut Duhul Sfânt coborând, a spus: „Eu mărturisesc că acesta este El.” Oh, aici aveți locul vostru de închinare! Acesta este locul vostru de scăpare. Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ia toate păcatele lumii. Nu o biserică, nu o dogmă, nimic altceva în afară de Mielul lui Dumnezeu ia păcatele lumii.

Vedeți voi, că Ioan a recunoscut? El nu a spus: „Voi fariseilor, voi saducheilor, irodienilor etc. sunteți corecți.” — El a spus: „Acolo este Mielul lui Dumnezeu. Acesta este locul. EL poartă Numele. EL este. Nu există un alt Nume sub cer.”

Vedeți, ce a spus Isus despre Ioan. Într-o zi Ioan a trimis niște ucenici la El pentru a auzi ce face. Isus a spus despre el: „El a fost o lumină care a strălucit“, pentru a le arăta drumul corect, pe care ei trebuiau să umble înaintea venirii Sale — înaintea venirii Sale dintâi. Ascultați bine! Să nu pierdeți nimic! Isus a spus că Ioan a fost lumina. Prin aceasta a vrut să spună Mal. 3, 1. Nu este o greșală. Proorocul cu lumina care strălucea, L-a identificat pe Isus ca singurul Miel. Toți ceilalți miei, despre care vorbeau preoții, și toate celelalte lucruri erau anulate, căci aici era Mielul. Ioan era bărbatul cu lumina care lumina. Isus a spus că el a fost. În Mal. 3 scrie: „Iată trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.“ (Mat. 11, 10). Acela care a fost trimis să pregătească calea, a recunoscut că El este locul. „Acesta este El. Fiecare confuzie este exclusă. Acesta este El. Eu văd că Îl urmează semnul. Eu știu că El este, căci o lumină a venit din cer și s-a oprit deasupra Lui.“ El era convins că El este.

În timp ce ne apropiem de sfârșit, vreau să te întreb ceva, fratele meu. Avem voie să spunem următoarele: în Mal. 4, în ultima parte, nu ne-a fost făgăduit un vultur, căruia îi va urma lumina stâlpului de foc, ca să-i demonstreze astăzi bisericii rătăcite că El, cum spune în Evrei 13, 8, este același ieri, azi și în veci? Nu ne-a fost făgăduit că va veni iarăși unul zburând din pustiu? Amin! Acesta este exact adevărul! Cum se potrivește aceasta cu Luca 17, 30, după ce se va descoperi Fiului omului— Vulturul, pentru a dovedi că toate celelalte locuri de închinare, ca denotațiunile etc., sunt nevalabile.

Dumnezeu și-a ales locul Lui. Ioan a spus: „Acesta este El.“ Același lucru ne este făgăduit pentru timpul acesta. Conform ultimelor versete din Mal. 4, urmează ca inimile copiilor să fie întoarse din nou, că El nu este mort, că aceste lucruri nu se potriveau pentru o altă epocă, că botezul în Numele lui Isus nu era pentru trecut, ci că El mai este astăzi același. Amin! Toate celelalte locuri de închinare să fie date de rușine — aceasta este sarcina vulturului pentru ultimele zile. El trebuie să dovedească că toate celelalte sunt o nebunie, că denotațiunile sunt o nebunie. Dar totuși el să-i facă atenți că El este același ieri, azi și în veci. Aleluiah!

În Apoc. 4, 7 ne este relatat despre cele patru făpturi vii, despre care am vorbit nu demult. Atunci am constatat că prima era un leu. Aceasta a

fost prima făptură care s-a ridicat, pentru a se împotrivi provocărilor din timpul acela. Era leul din seminția lui Iuda. După el a venit următoarea făptură vie. Noi am constatat că a doua era un vițel, un animal pentru sarcini, pentru jertfă. În zilele catedralelor romane, s-a stins aproape toată creștinătatea, căci a fost jertfită. Următorul a fost omul — era o ființă cu o față omenească. Acest om i-a reprezentat pe reformatori, pregătire omenească, teologie, etc. Ultima ființă care urma să vină, putea să zboare. Biblia spune că va fi un vultur zburător. Aleluiah! Și în prooroci stă scris, că în ziua aceea va fi lumină. Oh! „În ziua aceea va fi lumină.“

A existat o vreme a reformatorilor; aceasta a fost o zi mohorâtă, care nu se poate numi nici zi și nici noapte. Dar spre seară — spre seară urma să fie altfel.

(Fratele Branham cântă)

Spre seară va fi lumină. Singurul loc ales de Dumnezeu pentru închinare.

Ce urmează să rezolve acest mesaj? Ce va face el? În timpul lui, spre seară, urmează să fie lumină. De ce? Pentru a-i călăuzi pe copiii Lui prin același semn al stâlpului de foc, care i-a călăuzit pe copiii lui Israel prin pustiu acasă în țara făgăduită. Acesta este singurul loc care există. Acesta este singurul Nume al lui Dumnezeu pentru mântuire. După El, Isus Hristos, a denumit El întreaga familie cerească, când se mai afla încă pe pământ.

O, Biserică, o, voi oameni, păcătoși, prieteni, nu vă încredeți în nimic altceva decât în Isus Hristos. Să nu vă încredeți într-un predicator. Să nu vă încredeți în nimeni, că ar putea să vă mântuiască. Să nu vă încredeți într-o biserică, o dogmă sau denominațiune. Încredeți-vă în Isus Hristos, căci El este lumina ceasului acesta. Să ne aplecăm capetele.

(Fratele Branham cântă.)

O, frate, soră, dacă nu te-ai pocăit încă, dacă nu ești încă botezat în Numele lui Isus Hristos — vrei să faci în seara aceasta începutul? Vreți să-I dați lui Dumnezeu posibilitatea să vă primească în acel loc, în care vă puteți închina Lui? Gândiți-vă, în afară de El nu există nici un alt loc, despre care Dumnezeu a făgăduit că se va întâlni cu voi pentru a primi rugăciunile voastre.

Tu spui: „Frate Branham, eu mă rog tot așa de sincer ca și ceilalți.“

Asta a făcut și Cain. El a adus ca și Abel o jertfă, dar a fost jertfa greșită. Poate mergeți la biserică, plătiți zeciuala voastră și îndepliniți sarcinile voastre de creștin, așa cum se cuvine, și sunteți așa de sinceri ca oricare alt bărbat sau ca oricare altă femeie. Eu mă aflu în acest oraș de peste treizeci de ani și predic același mesaj. Eu îmbătrânesc. Eu nu voi mai fi multă vreme la voi. Dar gândiți-vă, vocea mea este înregistrată și va vorbi în ziua judecății împotriva voastră.

Există numai un loc, în care Dumnezeu și-a așezat Numele, și acesta nu este o biserică, ci Isus. Există numai un singur loc de închinare, numai un loc unde veți fi primiți, și acesta este în iubitul Isus Hristos. Nu le-a fost dat oamenilor un alt Nume sub cer, prin care pot fi mântuiți — nu o biserică, nu o dogmă, nimic altceva decât Isus Hristos. Acesta să fie mesajul acestui ceas, pentru a întoarce inima copiilor spre credința părinților, care le-a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Nu vreți să-L primiți în seara aceasta?

În timp ce capetele noastre sunt aplecate, să ridice mâinile acei care vor să fie incluși în rugăciune. Noi nu putem să vă chemăm la altar, căci sunt prea mulți.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aici la stânga sunt aproximativ trei sute. Voi cei din dreapta mea, veți ridica mâinile și veți spune: „Eu vreau să fiu inclus în rugăciune.“ Eu cred că sunt vreo sută cincizeci în dreapta mea. Nu departe de aici este o capelă cu un bazin mare, un pastor bun, fratele Orman Neville, și lucrătorii lui. Sunt bărbații de aici. Voi vă puteți adresa lor. În fiecare zi, fiecare noapte, în fiecare ceas, oamenii care s-au pocăit pot să se boteze, dacă vor. Este pregătit întotdeauna. Dacă urmați porunca, atunci vi se dă siguranța prin făgăduința lui Dumnezeu, că veți obține botezul cu Duhul Sfânt, dacă sunteți sinceri în inimă.

Există numai un loc pentru închinare. Acesta nu este capela, acesta este în Hristos. Cum putem ajunge în El? Printr-un singur Duh vom fi botezați toți într-un singur trup. Să ne rugăm.

Dumnezeule scump, când ei au ridicat mâna, au arătat ce este în inima lor. S-a întâmplat din convingere și siguranță, pentru că au nevoie de ajutorul Tău. Eu mă rog pentru fiecare din ei, Tată. Eu voi cita acum Cuvântul Tău. TU ai spus: „Cine va auzi Cuvântul Meu și crede în Cel ca M-a trimis, acela are viață veșnică și nu intră la judecată, ci a trecut

de la moarte la viață.“

Tată, eu nu am fost câteva săptămâni în orașul acesta, și când m-am întors, am întrebat de unul și de celălalt și am auzit că nu mai sunt aici.

„Ce s-a întâmplat?“

„Ei au plecat de la noi.“

Dumnezeule scump, unul după altul este chemat. Unul după altul trebuie să accepte solicitarea și să treacă prin valea umbrei morții. Fiecăruia din noi muritorii, îi va veni ziua. În seara aceasta ne-ai făcut oferta, că dacă credem în El și ne botezăm în Numele Lui, ne vei lua în trup, în trupul lui Hristos — nu într-o biserică, ci în trupul lui Hristos. Acest trup este deja pregătit. EL nu va trebui să vină în fața judecății. Dumnezeu și-a vărsat deja mânia peste acest trup, și acest trup este eliberat de păcate. Pentru că noi suntem în El, suntem liberi de păcate prin jertfa de împăcare. Din cauza aceasta El a murit pentru noi. În acest trup noi avem legătura unii cu alții, iar sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de orice păcat și murdărie.

Dumnezeu și Tată, eu Te rog să-l primești pe fiecare în împărăția Ta. Îngăduie aceasta, o Dumnezeule. Să nu piară nici unul din ei — nici un băiat, nici o fată, nici un bărbat, nici o femeie. DOAMNE, dintre cei din familia mea sunt unii aici în seara aceasta care nu sunt încă sub sânge. Îmi amintesc bine ceea ce mi-a spus tatăl meu. De aceea eu mă rog, Dumnezeule scump, ca nici unul din ei să nu piară. Îngăduie, DOAMNE. Eu cred acum cu tot ce am.

Lucrează în seara aceasta la frații mei și surorile mele, la prietenii mei din acest loc și peste tot, unde se aude transmisia telefonică. Diferite state din est până la coasta de vest sunt în legătură telefonică. Eu mă rog, scumpe Dumnezeule, pentru toți care sunt pe coastă în Tucson, în California, în Nevada și Idaho, în est și în Texas, în timp ce fac această invitație, ei ascultă în adunările mici, în benzinării și în casele lor. O, Dumnezeule, fie ca fiecare bărbat pierdut sau fiecare femeie, fiecare băiat, fiecare fată să vină în ceasul acesta la Tine. Admite aceasta acum. Noi ne rugăm în Numele lui Isus, ca ei să găsească acest loc sigur, cât mai este timp, căci noi vedem scrisul de pe perete. Pământul devine nervos. Eliberarea este aproape. O parte din națiunea noastră se va scufunda, cealaltă parte se va legăna prin cutremure și va crăpa, așa cum a spus Isus. Să nu fie prea târziu pentru

ei, DOAMNE. Fie ca ei să primească acum. Noi Ți-i predăm Ție acum ca preț de biruință al acestei adunări și al Evangheliei. În Numele lui Isus. Amin.

Îl credeți? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Câți cred că este adevărul? Voi cei din stânga ridicați mâna. Câți din partea dreaptă cred asta? Ridicați mâinile. Dumnezeu să vă binecuvânteze. După cum văd, sunt toți. Acesta este adevărul, prieteni. Dumnezeu știe că este adevărat.

Dacă voi sunteți în El, atunci aveți intrare la tot pentru ce a murit El. Pentru ce a murit El? „EL a fost rănit pentru fărădelegile noastre și bătut pentru greșelile noastre: pedeapsa a fost asupra Lui pentru pacea noastră, și prin rănilor Lui am primit vindecarea.“ Credeți voi asta? Credeți că voi ați fost vindecați acum prin jertfa Lui de împăcare?

Sunt bolnavi printre noi? Să ridice mâinile; indiferent dacă sunteți pe partea dreaptă sau stângă. Sunt foarte mulți bolnavi. Eu nu pot să fac un rând de rugăciune. Vedeți, ei nu pot să vină pe platformă; nu este posibil. În alte locuri, în casele de rugăciune etc., și în capela noastră au loc ore de rugăciune pentru bolnavi. Eu vă rog acum ceva. Câți credincioși sunt acum aici? Ridicați mâinile. În ordine. Eu voi cita Cuvântul, care este Hristos. Ultima poruncă a lui Isus către Biserică a fost, să se meargă în toată lumea. EL a spus următoarele: „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ... își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.“ Câți știu că așa scrie în Mar. 16? Spuneți. „Amin“. Eu vă rog acum ca credincioși, să vă așezați mâinile peste cineva de lângă voi. Așezați mâinile peste cineva care este în fața voastră, și să ne rugăm toți unii pentru alții. Puneți mâinile peste cineva din apropierea voastră.

DOAMNE, în fața mea sunt multe batiste, resturi de stofe. Undeva este o mamă pe moarte sau un copil aproape de moarte; peste tot sunt bolnavi. Noi citim în Biblie, că ei au luat șorțuri și baticuri de pe Pavel, pe care le-a purtat el, și le-au așezat pe bolnavi, iar duhurile rele au ieșit și bolile dispăreau. DOAMNE, noi știm că nu suntem Pavel; dar noi mai știm că Tu mai ești Isus, singurul loc pregătit de Dumnezeu pentru închinare. Acești oameni au mărturisit astăzi că ei cred ca oamenii aceia de atunci. Cu siguranță Tu ai croit o cale pentru ei. De aceea eu îmi așez mâinile peste aceste batiste în Numele lui Isus Hristos, și mă rog ca bolile și suferințele din trupurile acestor oameni să dispară.

Noi am fost învățați, că Israelul a ieșit ascultător din Egipt. Ei se aflau pe drumul înspre țara făgăduită. Marea Roșie le era în cale, atunci Dumnezeu a privit prin stâlpul de foc, marea s-a speriat, s-a retras și a lăsat Israelul să treacă, pentru ca ei să ajungă în țara făgăduită. O, Dumnezeule, privește în seara aceasta în jos prin sângele lui Isus. Fie ca bolile să dispară și Satana să fie aruncat afară. Fie ca oamenii să pătrundă la El și să accepte făgăduința sănătății și puterii, așa cum a spus Dumnezeu: „Doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.“

După cum vezi acum, DOAMNE Isuse, oamenii și-au așezat mâinile unii peste alții. Ei mărturisesc prin aceasta credința în ceea ce ai spus Tu: „Acele semne vor urma celor ce cred ...“ Toți se roagă unii pentru alții în felul lor.

DOAMNE, ei au urmat chemarea. Satana, cel mai mare înșelător, nu are nici un drept să rețină un copil al lui Dumnezeu. El este biruit. Isus Hristos, singurul loc pentru închinare, singurul Nume adevărat, l-a biruit pe Golgota. Și noi pretindem acum, pentru că El a biruit fiecare boală și fiecare suferință prin sângele Său. Eu cer de la Satana să părăsească această adunare. În Numele lui Isus Hristos, ieși afară din acești oameni, ca să devină liberi!

Fiecare care acceptă vindecarea pe baza Cuvântului scris, să depună mărturie ridicându-se și spunând: „În Numele lui Isus Hristos primesc acum vindecarea mea!“ Ridicați-vă acum. Slavă lui Dumnezeu! Aici o aveți. Vedeți, acolo se ridică ologii și alții în picioare. Slavă lui Dumnezeu! Asta este. Credeți numai. EL este aici. Ce minunat!

Voi, care nu sunteți în adunare, ci ascultați la telefon, ar trebui să vedeți asta. Eu cred că acum se ridică toți, cei mai mulți dintre ei. Oh, ce timp minunat. Prezența DOMNULUI! Acolo unde este prezența DOMNULUI, este libertate. Duhul lui Dumnezeu ne eliberează.

Noi credem că El ne-a vindecat. EL ne-a mântuit. Asta credem noi. Pentru acei care vor să fie botezați, bazinul este pregătit. În orice timp, în orice ceas, când vreți să veniți, va fi cineva aici care se va ocupa de aceasta. Să cântăm acum cântarea cea veche: „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, căci El m-a iubit mai întâi ...“ Ridicați mâinile voastre către Dumnezeu și cântați din toată inima. Măine dimineața la ora 9.30 vrem să vă revedem în această clădire, când vom vorbi despre tema „Căsătorie și

divorț“. În ordine. Noi vrem să cântăm împreună:

Eu Îl iubesc ...

Unde s-a întâmplat? Pe crucea de pe Golgota. Eu vreau să dați mâinile celor din apropierea voastră și să spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, călătorule!“, în timp ce mai cântăm o dată:

Eu Îl iubesc ...

O, Îl iubiți? Nu este El minunat? Este El locul vostru de adăpost? EL este stânca din țara secetoasă, un adăpost în timpul furtunii, singurul loc de refugiu pe care îl cunosc eu.

Credința mea se apropie de Tine ...

Noi vrem să ne aplecăm capetele și să cântăm.

În timp ce avem capetele aplecate, îl rog pe pastorul nostru iubit, fratele Orman Neville, să încheie adunarea cu o rugăciune.